

15 / 700
Israelitische Synagogen-Gemeinde
(Adass Jisroel)
zu Berlin.

PROGRAMM

für die

Einweihung der Synagoge

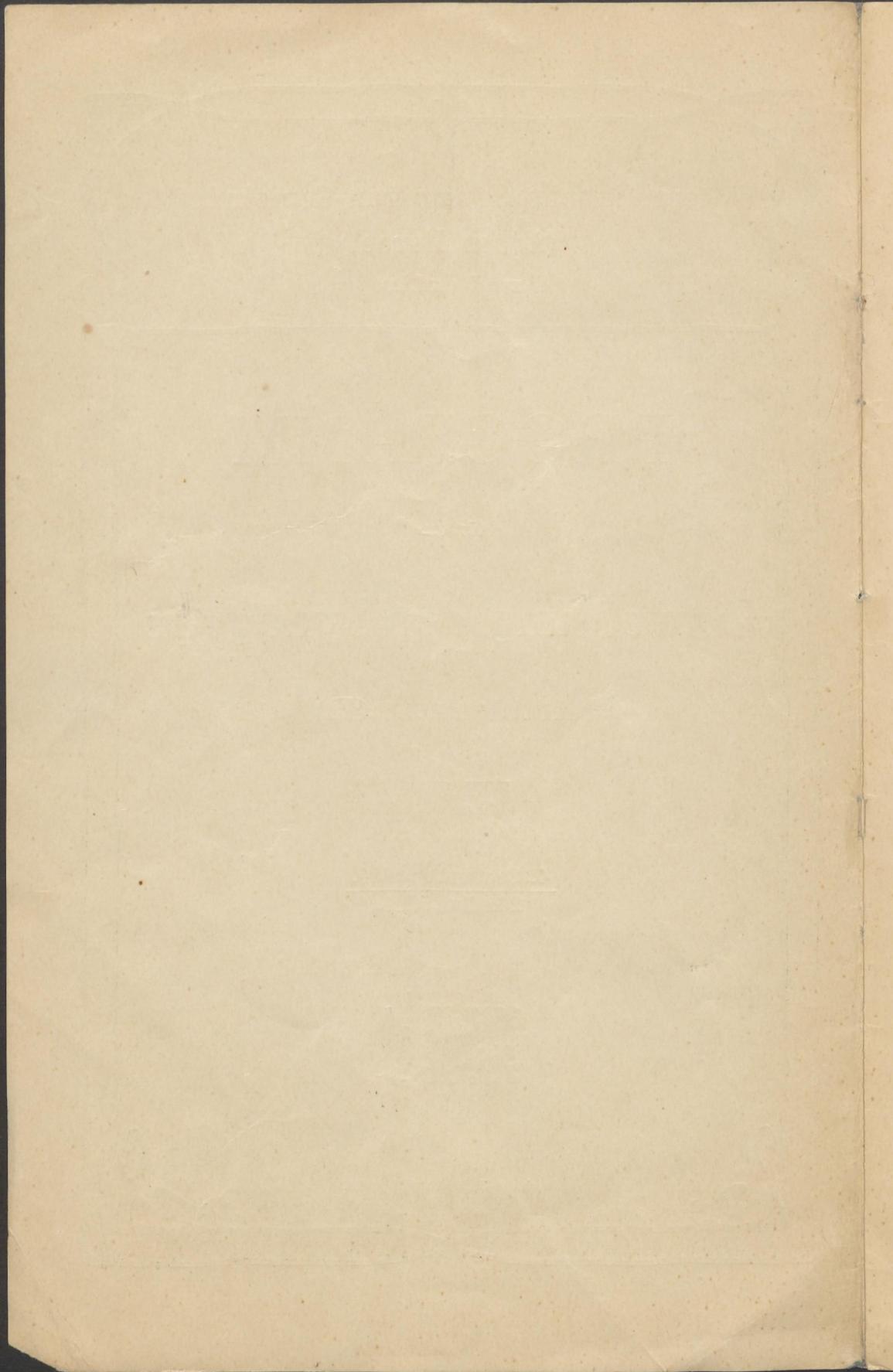
(Artilleriestr. 32)

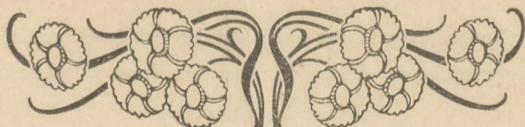
4. September 1904.

24. Elul 5664.

Druck von H. Itzkowski, Berlin.

Die Thorarollen werden aus dem Gemeindehause in die Synagoge getragen.

Während des Einzuges zum Almemar singen Vorbeter und Chor:

Wie herrlich sind deine Zelte, Jakob, deine Wohnungen, Israel. Ich aber darf ob Deiner grossen Huld in Dein Haus einziehen, darf in der Furcht vor Dir mich niederwerfen vor Deinem heiligen Tempel. O Gott! Ich habe lieb die Stätte Deines Hauses und den Ort, wo Deine Herrlichkeit wohnt! Ich werfe mich nieder und beuge mich und neige das Knie vor dem Herrn, meinem Schöpfer. Und ich bete zu Dir, o Gott, zur wohlgefälligen Zeit: o Herr, nach Deiner grossen Gnade erhöre mich mit deiner treuen Hilfe.

מֵה־טָבוֹ אֲחַלֶּיקָ יַעֲקֹב
 מִשְׁכְּנֵיךָ יִשְׂרָאֵל: וְאֲנִי בָרַב
 חֶסֶדְךָ אָבֹא בֵיתְךָ אֲשַׁמְחֶה אֵל-
 הַיָּבֵל קִדְשֶׁךָ בִּירְאָתְךָ: יי אֲחַבְתִּי
 מְעוֹן בֵּיתְךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ:
 וְאֲנִי אֲשַׁמְחֶה וְאֶבְרָעָה אֶבְרָכָה
 לְפָנַי יי עֲשֵׂי: וְאֲנִי תַפְלֵתִי-לְךָ יי
 עַת רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב־חֶסֶדְךָ
 עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ:

Ein einmaliger Rundgang durch die Synagoge findet statt, während dessen Vorbeter und Chor singen:

O Ewiger, hilf doch! O Ewiger, gieb doch Gelingen! O Ewiger, erhöre uns am Tage, da wir rufen!

O Gott der Geister, hilf doch! Der die Herzen prüft, gieb doch Gelingen! Du kraftvoller Erlöser, erhöre uns am Tage, da wir rufen!

Der Geradheit spricht, hilf doch! Der in Pracht gehüllte, gieb doch Gelingen! Du Gerechter, du Treuer, erhöre uns am Tage, da wir rufen!

אָנָּה יי הוֹשִׁיעָה נָּא.
 אָנָּה יי תְּצַלִּיחָה נָּא:
 אָנָּה יי עֲנֵנּוּ בְיוֹם קְרָאֵנוּ:
 אֱלֹהֵי הַרוּחֹת, הוֹשִׁיעָה נָּא:
 בּוֹחֵן לְקָבוֹת, תְּצַלִּיחָה נָּא:
 גּוֹאֵל תְּנֹק, עֲנֵנּוּ בְיוֹם קְרָאֵנוּ:
 דּוֹבֵר צְדָקוֹת, הוֹשִׁיעָה נָּא:
 הַדּוֹר בְּלִבּוֹשׁוֹ, תְּצַלִּיחָה נָּא:
 וְתֵיק וְתַסִּיד, עֲנֵנּוּ בְיוֹם קְרָאֵנוּ:

Der Vorsitzende des Gemeindevorstandes übergibt den Schlüssel zur heiligen Lade (ארון הקדש)
dem Synagogenvorstande, dessen Vorsitzender diese aufschliesst und öffnet,

worauf der Chor singt:

(Psalm 24.)

Erhebt, ihr Thore, eure Häupter!
Ja, erhöht euch, ihr uralten Pforten,
dass der König der Herrlichkeit ein-
ziehe! „Wer ist denn der König der
Herrlichkeit?“ Gott, gewaltig und ein
Held, Gott, ein Kriegsheld. — Erhebt,
ihr Thore, eure Häupter! Ja, erhebt
sie, ihr uralten Pforten, dass der König
der Herrlichkeit einziehe! „Wer ist
denn nun der König der Herrlichkeit?“
Gott der Heerscharen, er ist der König
der Herrlichkeit! Sela.

שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאִשֵׁיכֶם וְהִנְשֹׂאוּ
פִתְחֵי עוֹלָם וַיְבוֹא מֶלֶךְ הַכְבוֹד:
מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְבוֹד יְיָ עֲזוּז וְגִבּוֹר
יְיָ גִבּוֹר מִלְחָמָה: שָׂאוּ שְׁעָרִים
רְאִשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיְבוֹא
מֶלֶךְ הַכְבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ
הַכְבוֹד יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ
הַכְבוֹד סֶלָה:

Nachdem die Thorarollen in die Lade gestellt worden sind, singen Vorbeter und Chor:

Wenn die Lade ihren Lagerplatz
erreichte, sprach er: „Kehre wieder,
o Gott, zu den tausendmal Tausenden
Israels! Brich auf, Gott, nach deiner
Ruhestätte, du und deine mächtige
Lade. Deine Priester seien angethan
mit rechtem Verhalten und deine
Frommen mögen jubeln! Um deines
Knechtes Davids willen weise deinen
Gesalbten nicht ab. Denn gute Lehre
gebe ich Euch, lasst meine Unter-
weisung nicht ausser Acht. Ein
Lebensbaum ist sie für die, die sie
ergreifen, und wer sie festhält, ist
beglückt. Ihre Wege sind liebliche
Wege und alle ihre Steige sind Wohl-
fahrt. Bekehre uns zu Dir, o Gott,
so kehren wir um, erneuere unsere
Tage wie vor Alters!

וּבְנַחַח יֹאמֶר שׁוֹבָה יְיָ רַבּוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה יְיָ לְמִנוּחֶיךָ
אִתָּה וְאֶרְוֹן עֲנִיָּה: בְּתִנְיָה וּלְבָשׁוּ-
צִדֵק וְחִסְדֵיךָ יִרְגְּנוּ: בְּעִבּוֹר דָּוִד
עֲבַדְךָ אֵל תָּשִׁב פָּנֵי מְשִׁיחֶךָ: כִּי
לָקַח טוֹב נִתְתִּי לָכֶם תּוֹרַתִי אֵל-
תַּעֲזוּבוּ: עַץ חַיִּים הוּא לְמַחְזִיקִים
בָּהּ וְתִמְכֶיָהּ מֵאֲשֶׁר: דְּרָכֶיהָ
דְּרָכֵי-נֶעַם וְכָל-נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם:
תְּשִׁיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵי וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ
יְמֵינוּ בְּקִדְמָה:

—( ) Ansprache ( )—

Die ewige Lampe (נר תמיד) wird angezündet und hierbei die Segenssprüche gesprochen:

Wir danken Dir, o Gott, Israels Fels, ewiger Weltenkönig, der du uns begnadest, den Bau dieses Gotteshauses zu vollenden und dessen Einweihung zu erleben.

Gepriesen seist du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der gütig ist und Güte erweist.

נִזְדָּה לְךָ הָאֵל צוֹר יִשְׂרָאֵל
מֶלֶךְ עוֹלָמִים אֲשֶׁר וּכְיָתְנוּ לְבָנוֹת
אֶת הַבַּיִת הַזֶּה וְקִיַּמְתָּנוּ וְהִנְעַמְתָּנוּ
לְזִמְן הַזֶּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם הַטּוֹב וְהַמְּטִיב:

Die heilige Lade wird geöffnet

und das Gebet für den Kaiser und Sein Haus, sowie für die Väter der Stadt gesprochen.

Die Lade wird geschlossen. Vorbeter, Solo und Chor singen:

(Psalm 30.)

Ein Psalmlied bei der Tempelweihe von David. מִזְמוֹר שִׁיר תְּהַנֵּיף הַבַּיִת לְדָוִד:

אֲרוּמָהּ יי כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא שִׂמַּחְתָּ אִבִּי לִי: יי אֱלֹהֵי שׁוֹעֲתֵי אֲלֶיךָ
וּתְרַפְּאֵנִי: יי הַעֲלִיתָ מִן־שָׂאוֹל נַפְשִׁי חַיִּיתָנִי מִיַּד־יָדָיִם בּוֹר: וּמְרוֹ לִי
חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְגֹבֵר קֹדֶשׁ: כִּי רָגַע בְּאִפּוֹ חַיִּים בְּרִצּוֹנוֹ בְּעָרֵב יָלִין בְּכִי
וּלְבַקֵּר רָגָה: וְאֲנִי אָמַרְתִּי בְּשִׁלּוֹי בַל־אֲמוּט לְעוֹלָם: יי בְּרִצּוֹנְךָ הַעֲמַדְתָּהּ
לְחַבְרֵי עוֹ הַסַּפְרָה שְׂנִיף חַיִּיתִי נִבְחַל: אֱלֹהֵי יי אֶקְרָא וְאֶל־אֲדָנִי אֶתְחַנֵּן:
מִדֶּ־בָצַע בְּרַמִּי בְּרִדְתִּי אֶל־שַׁחַת תִּיּוֹדֶךָ עֶפֶר תַּנְגִּיד אֲמַתְּךָ: שְׁמַע יי
וְתַגֵּנִי יי תִּהְיֶה עוֹר לִי: הַשְׁכֵּם מִסְפְּדֵי לְמַחֹל לִי שִׂמַּחְתָּ שְׂקִי וְתִאֲזַרְנֵי
שְׂמֹחָה: לִמְצוֹ וְזִמְרָה כְּבוֹד וְלֹא יָדָם יי אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוִדְךָ:

Predigt.

Hiernach singt der Chor:

(Psalm 150.)

Rühmet Gott! Rühmet Gott in
seinem Heiligthum, rühmet ihn in seiner
starken Burg! Rühmet ihn ob seiner
gewaltigen Thaten, rühmet ihn nach
der Fülle seiner Grösse! Rühmet ihn
mit Posaunenschall, rühmet ihn mit
Harfe und Zither! Rühmet ihn mit
Pauke und Reigentanz, rühmet ihn mit
Saitenspiel und Schalmei! Rühmet
ihn mit hellen Cymbeln, rühmet ihn
mit schallenden Cymbeln! Alles, was
Odem hat, rühme Gott! Rühmet Gott!

תְּלַוְיָהּ תְּלַוְיָהּ--אֵל בְּקֹדֶשׁ
תְּלַוְיָהּ בְּרִקְנֵי עֲזוּ: תְּלַוְיָהּ
בְּנִבְרֹתָיו תְּלַוְיָהּ בְּרֹב גְּדֻלּוֹ:
תְּלַוְיָהּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר תְּלַוְיָהּ
בְּנִגְבַל וּבְנֹר: תְּלַוְיָהּ בְּחָף וּמְחֹל
תְּלַוְיָהּ בְּמִנִּים וְעִנְב: תְּלַוְיָהּ
בְּצִלְצְלֵי--שָׁמַע תְּלַוְיָהּ בְּצִלְצְלֵי
תְּרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יְהוָה
תְּלַוְיָהּ: כִּי־תִיֵּדָה:

III.5.2.

Progr
125

45362

Israelitische Synagogen-Gemeinde
(Adass Jisroel)
zu Berlin.

יום א' דסליחות תרס"ד.

Im פומן vor dem letzten Verse wird nachstehender Vers
eingeschaltet:

שְׁלוֹם הַשְּׁפוֹת לַעֲדֻתְךָ, תְּכַרְךְ צֵאתָנוּ וּבֹאָנוּ.
מִבֵּיתְךָ יְיָ הַיּוֹם בְּצֵאתָנוּ, לְאוֹלָמָה הַחֲדָשׁ הֵבֵן צְעָדֵינוּ.
יְהִי נָא שְׂמֵחַ עִנְיֵיךָ פְּתוּחוֹת, אֲנִיךָ מְשֻׁבֹּת לְבַקְשָׁתָנוּ.
לְשִׁמְעַ אֵל הַרְנֵנָה וְאֵל הַתְּפִלָּה.

Handwritten text, likely a title or header, appearing as a faint, mirrored impression.

Handwritten text, possibly a date or a specific reference, appearing as a faint, mirrored impression.

Handwritten text, possibly a name or a signature, appearing as a faint, mirrored impression.

Handwritten text, possibly a name or a signature, appearing as a faint, mirrored impression.

Handwritten text, possibly a name or a signature, appearing as a faint, mirrored impression.

Handwritten text, possibly a name or a signature, appearing as a faint, mirrored impression.

Handwritten text, possibly a name or a signature, appearing as a faint, mirrored impression.

Antiqu. ABC 7.1.2000

Antiqu. ABC 7.1.2000

